

چکیده پژوهش:

منابع انسانی سازمان در مقایسه با سایر منابع، اهمیت بالاتری داشته و دستیابی به راه کارهای عملی برای استفاد بهینه از آن، نقش اصلی را در ارتقای کیفیت و بهره‌وری دارد. تشکیل گروه‌های بهبود کیفیت در بیمارستان که گامی است در جهت پیاده کردن مدیریت کیفیت جامع و از ساز و کارهای مدیریت مشارکتی است، می‌تواند شیوه مدیریت مناسبی جهت توسعه منابع انسانی و ارتقای کارایی بیمارستان باشد.

هدف اصلی این پژوهش بررسی میزان تأثیر مدیریت مشارکتی (گروه‌های بهبود کیفیت) بر کارایی بیمارستان آیت‌اله کاشانی تهران در سال ۱۳۸۰ می‌باشد. جامعه پژوهش را کلیه کارکنان رسمی و قراردادی این بیمارستان تشکیل داده‌اند. این پژوهش از نوع توصیفی - موردی، مداخله‌ای، پیمایشی و کاربردی است، که برای انجام آن، دوازده گروه بهبود کیفیت در بیمارستان تشکیل گردید، که پس از کسب آموزش‌های لازم تحت هدایت و حمایت همیار و کمیته رهبری گروه‌های بهبود کیفیت و با کمک دو بخش توسعه منابع انسانی (HRD) و تحقیق و توسعه (R&D)، به ارتقای فرآیندهای محیط کار خویش پرداختند.

نتایج حاصل از این پژوهش عبارتند از:

- ◀ درصد اشغال تخت بیمارستان در شش ماه انجام پژوهش به میزان ۲/۵۹ درصد نسبت به شاخص مدت مشابه سال پیش افزایش یافته است.
- ◀ میانگین طول اقامت بیمار در بیمارستان در شش ماه انجام پژوهش به میزان ۲/۶ درصد نسبت به شاخص مدت مشابه سال پیش کاهش یافته است.
- ◀ گردش تخت بیمارستان در شش ماه انجام پژوهش به میزان ۶/۲۴ درصد نسبت به شاخص مدت مشابه سال پیش افزایش یافته است.
- ◀ وقفه گردش تخت بیمارستان در شش ماه انجام پژوهش به میزان ۱۷/۳ درصد نسبت به شاخص مدت مشابه سال پیش کاهش یافته است.
- ◀ رضایت شغلی کارکنان بیمارستان در شش ماه انجام پژوهش به میزان ۱۷ درصد بهبود یافته است. نتیجه نهایی آنکه، تشکیل و فعالیت گروه‌های بهبود کیفیت در بیمارستان آیت‌اله کاشانی تهران، کارایی بیمارستان را افزایش داده است.